

OCENĚNÍ UDĚLENÁ NA 50. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI

Cena souboru DNO Hradec Králové
za inscenaci Variace na slavné téma Cyrano

Cena souboru Střípek Plzeň
za inscenaci Finist, jasný sokol

Cena souboru C Svitavy
za citlivé vytvoření atmosféry
v inscenaci Penzion Grillparzer

Cena souboru Tlupatlapa
Dramatické školičky Svitavy
za jevištní básnivost v inscenaci Strom

Cena souboru ZUŠ Žerotín Olomouc
za kultivované převyprávění příběhu
v inscenaci Havrane z kamene

Cena souboru DNO Hradec Králové
za invenční absurdní anekdotu Baj – Baj

Cena souboru Rámus Plzeň
za svébytné vyjádření tématu
v inscenaci Samuel

Cena Divadlu v Boudě Plzeň
za tvořivé rozvíjení marionetářské tradice
v inscenaci Kašpar u čarodějnice, aneb...

Cena Ivaně Faitlové
za text Finist, jasný sokol

Cena Jiřímu Jelínkovi
za úpravu textu Edmonda Rostanda
Cyrano z Bergeracu

Čestné uznání souboru DNO Hradec Králové
za osobitý divadelní výraz

Čestné uznání Karlovi Šefrnovi
za osobité herectví a vytvoření hudebního plánu
v inscenaci Penzion Graillparzer

Čestné uznání Haně Čížkové
za loutkoherectví s přihlédnutím k vytvoření loutek
v inscenaci Kašpar u čarodějnice, aneb...

Čestné uznání Jarmile Parčiové
za hudební přínos inscenaci Sedmero krkavců

Loutkářské
CHRUDIM

ZÁVĚREČNÉ SLOVO PŘEDSEDY POROTY

Milí loutkáři, milí přátelé loutek, milí přátelé!

Letošní Loutkářská Chrudim už byla padesátá. Copak dal náš nejstarší a největší loutkářský festival za tu dobu loutkářství. A co dal Chrudimi?

Za těch padesát let přivedla loutkářská přehlídka do Chrudimi několik desítek tisíc lidí, statisíce a možná i milióny dalších se o ní dozvěděli z tisku, z rozhlasu, z televize i z vyprávění přímých účastníků. Až neuvěřitelná spousta lidí zná Chrudim jako přívětivé, sluncem prozářené město, kde se daří loutkám, kamarádství a dobré náladě. To dali loutkáři Chrudimi a to dala Chrudim loutkářům.

Ale nejen to. Díky loutkářskému festivalu vzniklo v Chrudimi nejstarší Muzeum loutkářských kultur na světě, které společně s přehlídkou šíří dobré jméno Chrudimi opravdu po celé světě. Znají ho v Kanadě, Japonsku, Švédsku i v Indii.

Každý rok přivázejí loutkářské soubory z celé republiky i ze zahraničí bez nároku na jakýkoli honorář radost dětem i dospělým, domácím i přesporním. Do osmdesátých let to bylo deset, patnáct představení. Dnes více než čtyřicet – a slavná loutkářská pouť navíc.

Amatérské loutkářství za tu dobu – právě díky Loutkářské Chrudimi – dospělo, vyrovnalo se s ostatními divadelními obory a ve svých špičkách předstihlo i mnohé soubory profesionální.

Letošních sedmnáct inscenací hlavního programu to opět potvrdilo. Ne, že bychom mohli nad vším jen jásat. Ne vždycky loutkáři zvládají to, co by pro ně mělo být samozřejmostí – umění hry s loutkou – tak, jako třeba plzeňský Strípek či Divadlo v Boudě. Když hrají svým vlastním tělem, jsou jen zřídkka tak přesvědčiví, jako svitavské Céčko či hradecké DNO. I letos se až příliš často stalo, že soubor vynaložil spoustu práce, mnohdy i nápadité, tvořivé..., ale její výsledek zůstal ovlivněn plytkým či vysloveně špatným textem bez hlavy a paty, bez přesvědčivých logických souvislostí a bez zajímavých témat; na druhé straně jsme letos viděli soubory – třeba ze Svitav, Plzně, či Olomouce, pro které je naléhavé téma tím vůbec nejdůležitějším, soubory, které si dovedou upravit povídku, pohádku, divadelní text či napsat vlastní hru. Někdy se nepodařilo dostat se dál, než k ilustrativnímu odvyprávění příběhu; ale jiné soubory mají divadelní nápaditosti, ba básnivosti tolik, že sotva stačíme dešifrovat významy, jimiž inscenaci až zahltí. Jindy je navržena v inscenaci spousta nápadů, ale celku chybí řád či dostatek řemesla, a tak se nedostává nad úroveň cvičné etudy prospěšné pro soubor, pro diváka však nezralé.

Je těžké posuzovat celkovou úroveň letošní Loutkářské Chrudimi hned teď – bez potřebného vychladnutí hlavy, bez zvážení toho, co zůstane a co vyprchá po pár skocích do prázdninové vody. Zdá se mi však, že není zač se stydět. Inscenací, u nichž je naděje, že na ně budeme vzpomínat ještě za rok či za deset let, je dost – a udělené ceny napoví, u kterých v to věří porota.

Ale ještě než se dostaneme k této tečce – či koruně – přehlídky, dovoluji mi dvě věci:

Především poděkovat všem, kteří nám umožňují prožívat těch pár hezkých dní na začátku léta v Chrudimi: všem lektorům letošních seminářů, redakci zpravodaje Chrupajda, pražské IPOS-ARTAMA, Chrudimské besedě i celé Chrudimi a jejím občanům. Ale také všem těm, kteří tu byli před námi v těch minulých padesáti letech a pro loutky a Loutkářskou Chrudim něco udělali.

A pak mi ještě dovoluji vyslovit, co mě na letošní Loutkářské Chrudimi udělalo radost největší: že je mladá. Mladá duchem všech, kteří dělají něco tak krásně „zbytečného“, jako je loutkové divadlo. A mladá i věkem většiny svých účastníků, kteří se sem jezdí nejen inspirovat a učit, ale také už hrát. Čerpám z toho naděje, že loutkářství nevymře ani v jedenadvacátém století a že ti mladší z nás a naše děti a vnoučata by mohli za padesát let oslavit Loutkářskou Chrudim stou. Ať je ještě hezčí než ta letošní!

Za odbornou porotu
Luděk Richter - předseda

V Chrudimi dne 6. července 2001